

Τηλεγραφήματα του Φασουλῆ, ενδιαφέροντα πολλοῦς πολῶ.

Ἀθήνας.—Ταύτην τὴν στιγμὴν ἀπλόων πρῶτον...
 ὁ τῆς Βουλῆς Κανονισμὸς συζητήσαν γεννῶ,
 κί' ὁ Καραπάνος ὁ μακρὸς, ὅπου δὲν χωρατεύει,
 ὅτ' ὁ Κουσουλάκος ρίχνεται, αὐτὸν ποῦ ἵπποτινεῖ
 εἰς τῆς Βουλῆς τὰ πρακτικὰ τὰ στενωγραφημένα,
 καὶ λέγει ὅτι τὰ λεπτὰ τὰ πύρρι 'στὰ γαμῖνα,
 πῶς φαίνεται πολὺ βαθὺς μῖσα 'στὴ φάβα λάκκος
 καὶ πρέπει νὰ παραιτηθῇ αὐτὸς ὁ Κουσουλάκος,
 γιὰτὶ δὲν παραδέχεται ποσῶς τὸ σύστημά του
 ἂν κί' ἔχη καὶ τὸ μακρὸς του καὶ τὸ ἀνάστημά του.
 Ἄλλὰ κί' ὁ Ράλλης ἀναψῆ σὺν καντυλιῷ φυτίλι
 κί' εἶχε καὶ τόνα χέρι του δεξιὸν μὲ μακτύλι,
 γιὰτὶ θαρρῶ πῶς ἐβγάλε εἰς τὴν ἀκμὴν του θέρου,
 ἕνα σπιρὶ παρόμοιον μ' αὐτοὺς τοὺς Καλογέρους.
 Τίτοιμα τραβᾷ ὅπως γενῆ μὲ τὸν Ἐθναρχὴ ταίρι,
 αὐτὸς τοὺς βγάξει 'στὸ λαμὸ κί' εἰκοὸς εἰς τὸ χέρι.
 Κί' ἂν τὴν Βουλὴν ἐφώτισαν μὲ τὰ πολλὰ των φῶτα
 ὁ Κουσουλάκος ἔμεινε 'στὴ θέσι του σὺν πρῶτα
 κί' ἀψήλωσε μὲ πῆσάμην καὶ κἄτι παραπάνω,
 κί' ὁ Κρυστενίνης ἴψαλι καλὰ τὸν Καραπάνω,
 ὁ δὲ Καλογερόπουλος χωρὶς κανένα πάθος
 ἀπέδιδε πρὸς τὴν Βουλὴν μὲ μῆκος, πλάτος, βάθος,
 πῶς ὅταν οἱ Κερδονικὶ ἐδέσπονζαν αὐτοῖς
 ἀλώμαζαν μὲς 'στὴ Βουλὴν ὀδόντα δρῶ κλητήρες.

Αὐτὸ 'στὴ Λόντρα μὴν τὸ 'πῆς, δὲν πρέπει νὰ τὸ μάθουν,
 γιὰτ' ἴσως νίον ἐκπιεῖον τὰ φρόντα μας νὰ πάθουν.

Λουδίνων.—Τὰ κομμάτια σου τί θέλεις νὰ τὰ κάνω;
 ξεπέφτουν τάφιλότιμα χωρὶς νὰ πῶν ἄπάνω.
 Τὸ ἄστρον τοῦ Σελισθεοῦ ἰντὸς μικροῦ θά ὄσση
 κί' ὁ Γιάδωτων εἰς τὰς ἐκλογὰς θαρρῶ πῶς θὰ κερδίση,
 γιὰ τοῦτο ἡ ἀξία των κί' ἰδῶ κατρακυλᾷ...
 ἰσχατῶς 'στὸ Μιδλόθιαν ὀμίλησε πολλὰ,
 εἰς δὲ τὸ Τρίστηρ μία Μίς μ' ἕνα ψωμιῷ κομμάτι
 ὀλίγων δεῖν τᾶριστέρω τὸ νου στραδῶση μάτι,
 κί' αὐτὸ τὸ ξεροκόμματο, καυμῖνε Φασουλῆ,
 ἄπάνω 'στὰ κομμάτια σου ἐπέδρασε πολὺ,
 γιὰτὶ τὰ φρόντα, ὡς γνωστὸν εἰς ὅποιον ἀγοράζει,
 κί' ἕνα μονάχα πῆδημα τοῦ φύλλου τὰ παρᾶζει.
 Ἄν λάθῃ δὲ ἀνέντευξιν ὁ Βίσμαρκ εἰς τὴν Βιέννα
 ἀμῖσως τὰ χρωιόγραφα τὰ βλίπεις ξεπισμένα,
 κί' ἂν ὁ Καπρίβης ἔξαφνα κατὰ τὸν Γάλλον γράψῃ
 'στὴν Βόρειον Γερμανικὴν, καθίνας ἄς οἱ κλάψῃ,
 κί' ἂν πάθῃ Βασιλεὺς μικρὸς ἢ Βασιλεὺς μεγάλος
 κενῆνα κρυολόγημα καὶ χρεασθῇ ἐκδῶριον,
 κί' ὁ Κάϊζερ τῶν Γερμανῶν ἢ Αὐτοκράτωρ ἄλλος
 βγάλῃ σπιρὶ 'στὸν νότων του τὸ κάτω περιθῶριον,
 τότε, Μυλλλόρδε Φασουλῆ, καθὼς καταλαμβαίνεις,
 τὸ κάθε περιθῶριον αὐτοστιγμὴν τὸ χάνεις.

κι' ἔν πρὸς νεροῦ του τὸν ἰδρὸς νὰ πᾶν μὴ θυμὸ
τότε καὶ τὰ χρωῖαγρα φαὲν ἔχουσι σημάδι.

Ἀθῆναι.— Μὴ τὸ φῶν' αὐτὰ μοῦ βγῆκε κάθε πίστις
κι' ὁ Γλάδστον φταίει μεναχά, αὐτὸς ὁ Ξυλοχόστης.
Αὐτὸς μὲ κάνει νὰ χαθῶ, ἐκεῖνος μὲ συγχώρει...
Δὲν πάει ὁ παλὸγέρος τὰ ξύλα του νὰ σχίξῃ
καὶ μὲς 'στὸ περιβόλι του νὰ ρίχνῃ δέντρα κάτω
μ' ἐκεῖνο τὸ τοκούρι του, τὸ τόσο τιλιακάτο,
μὰ θίλει σώνει καὶ καλὰ ἐνῶ πατεῖ 'στ' ὄγδοντα
νὰ ρίχνῃ μὲ τὰ δέντρα του καὶ τὰ 'δικὰ μας φρότα.

Λουδίνου.— Κάποιος ἡψώμας ἐφάνη κι' ἐδῶ πέρα,
ἀλλ' ἔφανα 'στὸ Ἀστραχάν ἐνέσκηψε χολέρα.

Ἀθῆναι.— Μὰ τί διάβολο! ... κι' αὐτὴ εὐρίθη τώρα ;

Λουδίνου.— Τὰ χρωῖαγρα τὰ 'πῆρε νέα μπόρα.
Κατὰ Γαλλίας ἔγραψε Καπρίθης εἰς τὴν Βορείου
κι' ἄν θίλῃς στείλει χρήματα δι' ἄλλο περιθώριον.

Ἀθῆναι.— Πάρε δόμισι κι' ἡ πίστις συνεπάγη,
τρὶς παντοῦ ἐπ' ἀγορᾶς καὶ βάλε 'πίσω νέρτι ...
Τρικούπης Ἰσοζύγιον εἰς τὴν Βουλὴν εἰσάγει
καὶ μὲς 'στὰ πάλκα σήμερα κορόμυλο δὲν πέρτει.
'Αγοράς ὀργήγορα, μὴ λυπηθῆς παρὰ...
καὶ παραμάνας ἐφρονται καὶ μπόνιας μὲ μαρὰ,
κι' ἡ Κιόρ - Κατίνα ἡ στραβή, πού ψάλλει ἀμανά
κοντὰ 'στὸν Σιδηρόδρομο, εἰς ἕνα κερφενί.

Λουδίνου.— Εἶμαι πρόθυμος τὰ δόμισι νὰ πάρω
κι' ἄν θίλῃς κι' ἄλλα, στείλει μου παραδὲς γιὰ καπάρω.

Ἀθῆναι.— Πάρε δόμισι, τριάμισι, πεντέμισι,
κι' ἰγῶ θὰ τρώω τοῦ λοιποῦ φασιανούς μὲ γέμισι.
Θὰ παύσῃ κάθε μακαρὰ καὶ κάθε Λόρδου χλεύη ...
σπλίντιν τὸ Ἰσοζύγιον καὶ πρᾶγμα πού σαλεύει ...
ἀγοράζε ἀδιάκοπα ... μὰς Ἐλιφαν οἱ ρόβοι ...
ἐπὶ ἑκατομύρια ὡς τώρα πετσόκοβει.

Λουδίνου.— Μύστερ Φασουλῆ, ἐπῆρα κι' ἄλλα τρία,
καὶ θὰ τὰ δώσω 'στὸν Ροτσιλό ἂν τὸ καλὴς ἡ χρεία.

Ἀθῆναι.— Διόλου μὴν πούλῃς... μὴν παύσῃ τῆς τρεχάλας...
θὰ φθάσουσι εἰς τὸ ἄριτον ... εἰκονομείας κι' ἄλλαις.

Λουδίνου.— Ἡ ἀξία των διακυμαιομένη,
ἂν ἂν τὴν τῶρα σηκωθῆ θὰ μείνῃ σηκωμένη.

Ἀθῆναι.— Μὴ κελυβιστάς κανεῖς ἀποβλακόνεται ...
σοῦ εἶπα παρὰ γρήγορα κι' ἄν πέρτῃ κι' ἄν σηκώνεται.

Λουδίνου.— Δίκα μὴ τιμὴν ἀγόρασα ἄσιαν,
ἂν καὶ πανοῦλα ἐπείσῃ 'στὴν Μισσοποταμίαν.

Ἀθῆναι.— Ὅλιον τῶν ἰδῶν ἂν ἐπισκῆψου νόσοι
ἀγόραζε χωρὶς κανεῖς τὰ κόλλα σου νὰ νεώσῃ.
Λίγουν πῶς κι' ὁ Σιμόπουλος ἔμπορεῖ νὰ διορίσῃ
ὡς Γραμματεῖα Γενικὸν τὸν Γιάννην τὸν Ραῖση.

Λουδίνου.— Ἦπῃρ δώδεκα κι' ὁ Ρότσιλό τᾶχει χάσει.

Ἀθῆναι.— Σὶ παρακαλῶ εἰπὶ τοῦ νὰ 'συχάσῃ ...
μεγάλος ἐθουσιασμός ... Τρικούπης τελειώνει ...
ξεπέρτει τὸ συναλλάγμα καὶ τὸ ναυλοῖοι ...
ἰσπερώθ' ἡ πίστις μας μὲ δύνανται ἀκμάειαν ...
ὁ Λέππας τηλεγράφημα θὰ στείλῃ 'στὴν Σημαίαν.

Λουδίνου.— Θίλεις νὰ πούλῃς γιὰ νὰ μὴ 'μπῆς 'στὸν τζόγο ;
ὁ Γλάδστον 'στὸ Μιλόθιαν θὰ βγάλῃ κι' ἄλλο λόγο.

Ἀθῆναι.— Μὴ σκοτίζεσαι κι' ἄς βγάλῃ δσοὺς θίλει,
γιὰ Τόρις καὶ γιὰ Γλαδστονας κι' Οὐίγους δὲν μὲ μίλει.
'Αγοράζε νυχθημερόν κι' ἀπὸ πωλοῦσις σόγια ...
Τρικούπης ἰταλείσας ... ἀγοράσει τὰ δια.
'Ολράϊν, σπλίντιν, ζήτω μας ... κειθὲς θὰ παλαδῶσῃ ...
κι' ἂν ἤθελε μὲ τὸ ψωμί τὰ μάτια νὰ στραδῶσῃ
τοῦ Ξυλοχόστη Γλάδστονας ἐκεῖν' ἡ Μίς ἡ μοῦλα,
ἀγοράσει καὶ πούλῃσι κι' ἀγοράζῃ καὶ πούλα.

Καὶ ὀλίγαις ποικίλαις, μ' ἄλλουσι λόγοις ἀγγελαίς.

Δευτέραν συνεκλήθησαν Ἰταλιανὸν πλάνη
Ἐστία ἡ περιανὴ μὲ πρὸθεν μετάνη.
κι' ἄρχιζε μνηστέρημα μ' αὐτὴν μοναδίαν
κατὰ λαμπρὰν μετάρρουν ἀπὸ τὸ Ἀγγλικόν,
πού τὴν Ἑλλάδα πρὸ παντός πολὺ ἐνδιέφερε
κι' Ἀγγλίδος εἶναι συγγραφεὶ, ὅπου καλὰ μὰς ἔπει.

Δικαιότες Ἐβαντος Αἰῶν τοῦ Πέτρου Κοραῖδου,
πού ὁ Κοραῖδου τῆς γνωστῆς Ἐστίας ἐν ἔκδοσι.
Εἶναι δεκαπεντάροχος τοῦ τόμου ἡ τιμὴ,
κι' ὁ πρῶτος τόμος τέλειος ἐβῆκε κατὰ πάντα,
εἰς δὲ τοῦ προσηλόνουσι συνδρομητὰς καὶ μὴ
κι' οἱ τρεῖς οἱ τόμοι θὰ δοθῶσι ἀντὶ δραχμῶν τριάντα.

Οἱ ρᾶπτι 'Αθῆνῶνποιοι ἐφίρην γλαῖς μίση
τῆς ἐποχῆς τῆς θερμῆς ἀέθνας καμπίση.
πού κάθε γνωστῆς τοῦ σμῆρο μοναδία καὶ κρῖνη,
πού μπυβαῖνε κακομῆστονοσι καὶ βγαίνει στυγνῶντι.
'Ὅσο γιὰ τὴν κομφοῖτητα κατῆνας οὐς τὸ εἶπει
πῶς τοῦτο τὸ ραπῆδου δὲν εἶχε ἄλλο ταίρι;
τεχνίται ἀπαρῆμιλλοι ἀμφοτέρου ἡμοῦ
καὶ γλαστοῦ σὺς καρτεροῦ εἰς τὴν ὁδὸν Ἐρμού.

Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν οὐς κάνω — πῶς 'στὸ σπῆτι μου ἀνέθη,
'στὴν Νεάπολιν ἀπάνω — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει,
μὲ ἑνοχοῦτε Σάδη, — θὰ 'στὸ ἀδὲ τρεῖς 'στὸ εἶδι,

μὲ Χμῆτον μὲ μὴ μάνθη — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὴ χῆρα δίχως ἀνδρα, — πῶταν ἄλλετα μαμῆ.

Ἐν τοῦ τυπογραφείου «Κορινθῶν» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Προμαστίου κοινοῦτος πόλως.